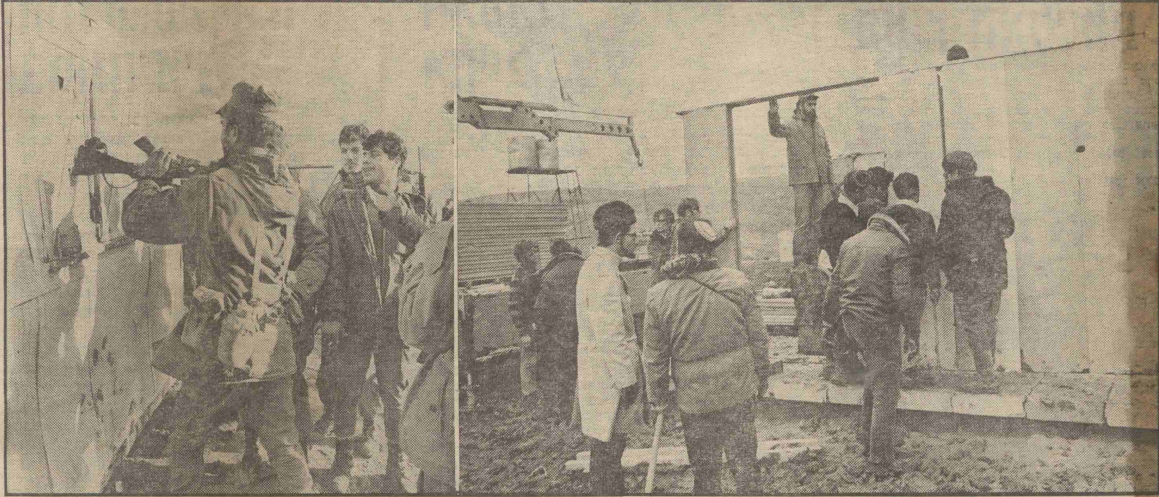

שעה קלה אחרי העלייה על הקרקע - ושעה קשה לפני ההורדה ממנה

(תצלום: "ישראל סאן", ד.פ.א.א.)

המתנחלים עוסקים בהקמת הבתים הטרוניים, באחוזות במעלה האדומים (מימין) וחיללים עוסקים בהריסתם

תריסר מתנחלים התבצרו בתוך מיבנה טרוני ועד שעת ערב עלו בתוהו המאמצים לפינויים

ידיעות אחרונות

24 שעות

יום שני, כ' אדר תשל"ה - 3.3.1975

„אם לא תתפנו מכאן מרצון - הצבא יצטרך לעשות את המלאכה הבזויה הזאת” - הזהיר מפקד חטיבת-ירושלים את המתנחלים, שהקימו בן-לילה ישוב חדש במעלה-אדומים □ רוב המתנחלים נישאו לאוטובוסים על כתפי החיילים - רק פעם אחת ויחידה ארעה התכתשות

מאת גבי ברון

„אתה יודע מה שעומד לקרות? הצבא הוא יעלה ויעשה את המלאכה הבזויה הזאת” - פנה מפקד חטיבת-ירושלים, אלון-מישנה בני עינבר, אל ראש קבוצת המתנחלים, שניצב על ראש מיגדל-המים. השעה הייתה 3.15 אחרי-הצהריים, על גבעה, הצופה על אביהרררר, בואכה ירושלים מיריחה, בשמגד אחר מוקפים ציודי המינסות של כוח-הישראל - ומן העבר השני מצוין מבין ההרים יפה-המלח הכחול.

היתה זו שעה-משבר בלתי-נמנעת לקבוצת מתחלי גרעין מעלה-אדומים, אשר הצליחה אומלל לפנות-בוקר להצרים על כל גורמי-הבטחון - ולהקים את ביתה הראשון ביישוב חדש.

„הורשה ומגול” נקרא היישוב, אשר בחיננון הקמתו עסקה הפעם קבוצה מצומצמת מקרב הכריז-גרעין כדי לשמור בכך על סודיות מרבית. ארבעים גברים בעלי-משפחות וקוליים, גייס מכיסם את הכסף הדרוש למיבצע, שלא היה פשוט כלל ועיקר.

קבוצת המתנחלים אירגנה את צוודה ו-איחסנה אותה במקומות שונים בירושלים מכית-מלאכה ירושלמי העומס אומלל ל-שנות בוקר על-גבי משאית מיכיליים, ו-ג-רטר-השלה, מכונית-דיוזן, כלי-עבודה שונים ואילו, מיבנה של בתי-שימוש עם

בית-קנין מים מיוחד, בשעה 6.15 בבוקר נעה השירה בארמיתו בדרך והאמת לירי-חי במרחק של 10 קילומטרים מהבית.

שני המשאיות לידר צודית שהפכה ככלל-ההסעה למינסות ברו עומד ובקו-המל-ק. על ראש גבעה, שליחה הניחו בקיש-רם, המשאיות העמוסות לעיפה ניראחה גם מרחוק פעילות קדחתנית.

אתה המשאיות הילתה את לוחות ה-כסוף, שמחם הוקם ציוד-טרומי, משאיות אחרות הובילו שלושה צייטונים מוכנים, שגורו מתן בצורת מנוף, מתוך אחד הט-דים הוציא מישו טחים, שהכילו שותילי-ארץ צעירים.

אורי שעתיים של עבודה קדחתנית, השתתף השתח כמעט על בלתי-הכר, במרכז הקורת החששה התנוסס מיגדל-המלח, ו-עליו שני מיכיליים גדולים ודלי-הלאום, הדגל הונף ביד יונה (ג.קסון) דוידוביץ,

ממש באותן שעות התחלה בירושלים פעילות קדחתנית מטוג אחר, שנות שובנה גבעת-מרדכי, שהחליטה לאמץ את היישוב החדש, עסקו באפית עזות למתנחלים, רבה של השכונה יצא בלויית אחיהם מי-תושבי לביון מלח האדומים, כשהוא ג-ש בידו ספר-תורה ראשון ליישוב החדש.

ספר-תורה ראשון

מסורי לשרון ומשחרירי ירושלים במל-חמת ששת-הימים.

סמוך לשעה 9 בבוקר כשהגיע למקום מושל בית-החם, סגן-אלוף שבתאי בריל, כבר עמד הצירפונים על תילם, כאחי מי-זה בוחה געתה פתח עני-איילת, סימך גדול של קפת בחוף, על מתחן-גדיל מתו-צחי-היטה, כבר טוננו הביציות הראשונות.

מסרבו המשיכו האנשים בהקמת המיבנה הטרומי, במכונה ליישוב המוקם, ובעורפו-עסקו ארגונים שני עורויו בנטיעת ה-חורשה עלישום של איש, ארץ ישראל המלוכה לאינו ליבנה זל, אשר דבר מוחו הגיע לאוננם שעות אחרות לפני ה-יצאה לדרך.

ממש באותן שעות התחלה בירושלים פעילות קדחתנית מטוג אחר, שנות שובנה גבעת-מרדכי, שהחליטה לאמץ את היישוב החדש, עסקו באפית עזות למתנחלים, רבה של השכונה יצא בלויית אחיהם מי-תושבי לביון מלח האדומים, כשהוא ג-ש בידו ספר-תורה ראשון ליישוב החדש.

מסרבו המשיכו האנשים בהקמת המיבנה הטרומי, במכונה ליישוב המוקם, ובעורפו-עסקו ארגונים שני עורויו בנטיעת ה-חורשה עלישום של איש, ארץ ישראל המלוכה לאינו ליבנה זל, אשר דבר מוחו הגיע לאוננם שעות אחרות לפני ה-יצאה לדרך.

אוטובוס עם חיילים

על ספר-תורה, זה אצל ראש קבוצת המתנחלים מנשה (מגורי) בראי, אהה, יכול לומר לשר עופר, שאנתנו איננו רדי צים דור-ראובל כמרכז-הרבות - אלא בית-כנסת כליבו התרבותי של היישוב.

בראיו נמנהה אנב, על מחצית מהכריז-גרעין מעלה-האדומים, שאינם דתיים.

בעת שהקבלן אבנר ארליך עסק בכניית הצריף הטרומי, שוב הגיע למקום מושל בית-החם הודיע, כי יש כידו הוראה לפנות מייד את המקום, גם מן העתונאים, בני-תיים, והושלמה הקמתו של המיבנה, וכי-עבור שעה קלה של התיעצות, נכסרה למינראוף ביול התשובה: „אנתנו נש-ארום”.

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

תריסר מתנחלים

לאחר-מכן עלו החיילים אל ראש הגבעה, בשעה 3.40 הם פרצו לתוך הצריפים ו-ישאו עמם את המתנחלים אל האוטובוסים רק ליד אחד הצריפים פרצה התכתשות בין אחד המתנחלים לבין מספר חיילים - אולם גם לאחר שסוגו הצריפים התבצרו תריסר מתנחלים בתוך המבנה הטרומי וכל נסיונות החיילים לחזור פנימה - עלו ב-תוהו.

בניתיים, הוחלש - על דעת אלון-מיש-נה עינבר, - שמשילחה על המתנחלים תצא לפגישה עם שרי המסחר והתעשייה והשיכון, המתנחלים שפזנו מן הצריפים יסעו חזרה לירושלים - ואילו אלה שה-בצרו במיבנה הטרומי, ישראל, בניתיים, במקומם.

על הגיעעה, הצופה אל מעלה-האדומים, אבנר חיל אחד לרועו: „כל הטסס הזה הוא בייקו, כמו הבוקר, שאנתנו הקועים בו עכשיו...”

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,

על דעת זו היה ברור, איפוא, כי ה-חמנה הטיגנית, הזמורה מסבסטיה ומי-אלון מורה תחורו על גבעה גם הפעם, מקצר הטיב-ירושלים, אלוהי-מישנה בני עינבר, חפשי-התביעה, למתנחלים לעזוב את המקום ששקע, תוך הבקשת שהיבנים י-יהרסו והחורשה, אשר נשעה תו-עתה,